

Sygn. akt IV U 142/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Lidia Łataś

Protokolant st. sekr. sądowy Joanna Jastrzębska-Ciura

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 roku w Częstochowie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 10 listopada 2017 roku Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu M. M. prawo do emerytury od 13 października 2017 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. na rzecz ubezpieczonego M. M. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 142/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie spełnia warunków wymaganych art. 32 w związku z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach

z FUS. Organ rentowy na dzień 1 stycznia 1999r. uznał za udowodnione okresy składkowe

i nieskładkowe w wymiarze 26 lat, 3 miesięcy i 14 dni, w tym 1 rok, 9 miesięcy i 28 dni pracy wykonywanej w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. ZUS wskazał, iż do okresów pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono okresu zatrudnienia

w Zakładzie (...) od 28 kwietnia 1980r. do 3 listopada 1996r. na stanowisku blacharz-spawacz samochodowy, ponieważ stanowisko to nie jest zgodne

z resortowym wykazem stanowisk. Ponieważ ubezpieczony nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych ZUS odmówił mu prawa do emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony. Domagał się jej zmiany

i przyznania prawa do emerytury oraz zasądzenia od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wnosił o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w Zakładzie (...) od 28 kwietnia 1980r. do 3 listopada 1996r. Powoływał się na załączone do akt rentowych dokumenty. Argumentował, iż pracował w charakterze spawacza i nie może ponosić negatywnych konsekwencji z tego powodu, iż pracodawca wystawił świadectwo pracy zawierające błędne oznaczenia np. stanowiska pracy. Wnosił o przeprowadzenie w tym zakresie dowodu z zeznań świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. M. urodził się (...), wniosek o emeryturę zgłosił w dniu 17 października 2017r. Organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. składkowe i nieskładkowe w wymiarze 26 lat, 3 miesięcy i 14 dni, w tym 1 rok, 9 miesięcy i 28 dni pracy wykonywanej w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych (od 4 listopada 1996r. do 31 grudnia 1998r. po wyłączeniu okresów niezdolności do pracy). Odwołujący nie jest członkiem OFE.

dowód: akta ZUS.

Ubezpieczony w okresie od 9 lipca 1974r. do 3 listopada 1996r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) S.A. w C.. Ubezpieczony w całym okresie zatrudnienia pracował w ramach Wydziału Gospodarstwa (...), określanego następnie jako Zakład (...). W jednostce tej przeprowadzano naprawy taboru samochodowego Zakładu (...), który liczył od 230-260 pojazdów. Były to Ż., N., Stary, L., tzw. zwyżki, w późniejszym okresie również zachodnie samochody dostawcze i ciężarowe. Zakład prowadził działalność w terenie, w związku z tym pojazdy niszczyły się i ciągle ulegały awariom. Ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego maszyn i urządzeń. W wydziale znajdowało się wyodrębnione pomieszczenie spawalnicze, gdzie wykonywane były spawania blach samochodowych, zawiasów, wszystkich części metalowych związanych z pojazdami samochodowymi. Praca w spawalni wykonywana była na dwie zmiany. W spawalni pracę wykonywał zespół złożony ze spawacza i jego pomocnika. W niektórych okresach pracę na spawalni wykonywały dwa takie zespoły. Spawacz zajmował się spawaniem, a prace przygotowawcze do spawania, jak np. wyklepywanie blachy, przycinanie jej przed spawaniem, wykonywał pomocnik. Wnioskodawca od początku zatrudnienia pracował na spawalni, gdzie wykonywał początkowo czynności pomocnika spawacza. W trakcie zatrudnienia odwołujący odbywał kurs spawania acetylenowego, który ukończył we wrześniu 1977r. Pracę wykonywał do 24 kwietnia 1978r. W okresie od 25 kwietnia 1978r. do 11 kwietnia 1980r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po odbyciu tej służby od 28 kwietnia 1980r. powrócił do wydziału, w którym był uprzednio zatrudniony. Jego stanowisko określano jako spawacza-błacharza lub spawacza. Faktycznie ubezpieczony wykonywał wyłącznie prace spawacza. Co do zasady wykonywał pracę na spawalni, ale zdarzało się też, że musiał wykonać spawanie na głównej hali. Wówczas spawał rozebrane i przyszykowane przez innych pracowników do spawania elementy. Opisane prace wykonywał stale do dnia rozwiązania stosunku pracy.

dowód: akta osobowe, zeznania świadków: A. K. (k. 30-30v akt), K. S. (k. 30v-31 akt) oraz wyjaśnienia ubezpieczonego (k. 31-31v akt).

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust.1. Ust. 2 art. 32 ustawy stanowi, iż za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. W ust. 4 powołanego art. 32 ustawy wskazano, iż wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do uzyskania prawa do emerytury wymagany jest dla mężczyzny okres zatrudnienia w wymiarze 25 lat /§3/. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnie wiek emerytalny, wynoszący dla mężczyzn 60 lat, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych /§ 4 ust. 2/. Praca w warunkach szczególnych winna być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku /§ 2 ust. 1/.

Ubezpieczony spełnia wszystkie powołane wyżej warunki do uzyskania prawa do emerytury, bowiem do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął okres pracy w wymiarze ponad 25 lat, w tym ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych oraz w dniu (...) ukończył 60 lat. Ponadto odwołujący nie jest członkiem OFE.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, iż ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) S.A. w C. od 28 kwietnia 1980r. do 3 listopada 1996r. (16 lat, 6 miesięcy i 6 dni) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu gazowym. Ten rodzaj prac wymieniony jest w dziale XIV, poz. 12 wykazu A załącznika do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Ubezpieczony ubiegając się o przyznanie emerytury przedłożył świadectwo pracy, w którym potwierdzono, iż w okresie od 28 kwietnia 1980r. do 3 listopada 1996r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Przedłożył również świadectwo pracy w warunkach szczególnych potwierdzające, iż wykonywał w tym okresie pracę w warunkach szczególnych określoną w dziale XIV, poz. 12 wykazu A.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje, iż pracodawca prawidłowo określił wykonywaną przez ubezpieczonego pracę jako pracę w warunkach szczególnych. W początkowym okresie stanowisko odwołującego określano jako ślusarza maszyn i urządzeń przemysłowych, czy też ślusarza remontowego. Faktycznie ubezpieczony pracował na spawalni, gdzie był pomocnikiem spawacza. Jednocześnie po pewnym okresie zaczął uczęszczać na kurs spawalniczy, który ukończył we wrześniu 1977r., co potwierdza książeczka spawacza. Najpewniej już wówczas doszło do zmiany charakteru wykonywanych czynności, ale jednocześnie brak jest w aktach osobowych dokumentów, które mogłyby na taką zmianę wskazywać przed powołaniem do odbycia służby wojskowej. Nie ulega przy tym wątpliwości, że ubezpieczony po odbyciu służby wojskowej wykonywał pracę jako spawacz. Wskazuje na to po pierwsze opinia

przełożonego w związku z ponownym przyjęciem ubezpieczonego do pracy ze wskazaniem, iż jest wysokiej klasy fachowcem w tym zakresie. Faktycznie w dokumentacji był określany jako spawacz lub spawacz-blacharz, ale co warte podkreślenia z angaży nie wynika, aby następowała w tym zakresie jakakolwiek zmiana stanowiska pracy. Pracę ubezpieczonego wyłącznie w charakterze spawacza potwierdzają również świadkowie, którzy pracowali z nim w spornym okresie i są to w ocenie Sądu zeznania wiarygodne.

Zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecnictwem dla oceny czy pracownik w danym okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych istotny jest charakter jego pracy

i wykonywane czynności, a nie precyzyjna nazwa zajmowanego stanowiska.

W przedstawionych okolicznościach nie mogą istnieć wątpliwości, że w powyższym okresie ubezpieczony faktycznie stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze.

Reasumując uwzględnione w niniejszym postępowaniu okresy pracy w warunkach szczególnych, łącznie z okresami uznanymi wcześniej przez ZUS, stanowią ponad 15 lat. Spełnia również pozostałe warunki do uzyskania emerytury.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji w oparciu o powołane przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804).